

БІЙ ЗА РОВНО

Наш другий стрілковий батальйон під командуванням майора В. Т. Бубона підійшов з боку Шпанова до села Тюгковичів увечері першого лютого. В селі ворога не було. Нам було наказано не порушувати світлового і звукового маскування, почистити зброю, поповнити боеприпаси і відпочити. На світанку нас ждав бій за місто. Поки ми відпочивали, командири розробляли план майбутнього бою, вивчали по карті місто.

Ще було темно, коли мене розбудив командир взводу і наказав по містку перейти річку й кулеметним вогнем підтримати дії автоматників.

Ледь ми перейшли міст, як гітлерівці освітили місцевість ракетами і відкрили шквальний вогонь. Чи то від прямого попадання снаряда, чи від того, що міст був замінований, але ми побачили, як в якусь секунду з нього полетіли вгору тільки тріски.

Наш щільний кулеметний вогонь знищував одну за одною вогневі точки ворога на кладовищі, що по вулиці Литовській. Автоматники мали тепер можливість іти вперед.

Місто було оточене. Як зараз пам'ятаю: навколо нього було чути канонаду і часті кулеметні черги.

Перед нами стояло завдання прорватись до церкви і звідти вийти на головну вулицю. На світанку ми пройшли до місця, де був банк. Незабаром тут почали метушитися німці. Ми швидко ввірвались в приміщення банку і з вікон почали поливати свинцем ворожу колону, що підійшла. А незабаром вся вулиця була загачена підбитими і підпаленими автомашинами і трупами в шинелях мишачого кольору.

До вечора бій за місто був закінчений, і настала незвична тиша. На околиці міста ми розташувались на відпочинок. Але о другій годині ночі наш сон був перерваний, і ми прискореним маршем виступили на Луцьк. Там нас ждали нові бої.

В. САВЕЛЬЄВ,

Герой Радянського Союзу.